

Versie per 1 november 2009

R 383 Eigen bijdrage Wet op de Jeugdzorg

Algemeen

De plicht van de ouder(s) om zorg te dragen voor hun kind(eren) blijft bestaan ook als het kind uit huis is geplaatst (artikel 69 tot en met 76 van de Wet op de Jeugdzorg). De bijdrage die de ouder(s) of stiefouder(s) voor de verzorging van hun uit huis geplaatst kind moeten betalen, wordt bepaald door het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) te Gouda op grond van het Uitvoeringsbesluit Wet op de Jeugdzorg (Staatsblad 2004, 703). Het LBIO draagt ook zorg voor de inning van de bijdragen. In het algemeen zal het LBIO die ouder aanschrijven die de kinderbijslag of de alimentatie ontvangt.

De hoogte van de bijdrage is afhankelijk van de leeftijd van het uit huis geplaatste kind en de duur van het verblijf gedurende een etmaal. Verder ligt het besparingmotief ten grondslag aan de hoogte van de eigen bijdrage. Ten gevolge van de verzorging elders, is er sprake van kostenbesparing voor de ouder. De hoogte van de ouderbijdrage is gebaseerd op de gemiddelde kosten per maand voor één kind. Hierbij wordt uitgegaan van een gezin met twee kinderen en een netto inkomen op het niveau van een bijstandsuitkering voor een alleenstaande ouder. Verder is er bij de vaststelling van de ouderbijdrage van uitgegaan dat een redelijk deel van het totale bedrag dat een kind gemiddeld kost, gereserveerd moet kunnen blijven ten behoeve van reiskosten voor het kind, en dergelijke kosten die de ouders blijven houden. Het resterende bedrag, dat deels uit de kinderbijslag kan worden betaald, geldt als bijdrage in de kosten van hulpverlening (zie TK 1994-1995, 22 060, nr. 42b).

Hoogte ouderbijdrage

De hoogte van de ouderbijdrage hangt af van het soort zorg (residentieel of semi-residentieel), de leeftijd van het kind en het aantal dagen per week dat het kind geplaatst is. Op 1 januari van elk jaar stelt de minister de ouderbijdragen opnieuw vast. Het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdrage (LBIO) legt de ouderbijdrage op en int deze. De bedragen staan op de website van het LBIO op www.lbio.nl

Geen ouderbijdrage verschuldigd

Geen ouderbijdrage is verschuldigd indien:

- u pleegouder bent
- bij 'crisisplaatsing': er hoeft dan maximaal zes weken geen bijdrage betaald te worden. We hebben het over 'crisisplaatsing' als de hulpverlener van de vrijwillige jeugdzorg vindt dat er sprake is van een acute noodsituatie. Het kind moet dan onmiddellijk uit huis geplaatst worden. In het geval justitiële jeugdzorg geldt deze termijn van zes weken vrijstelling niet
- als de ouder bezwaar heeft ingediend tegen de vrijwillige jeugdzorg aan uw minderjarige kind. Er kan geen bezwaar worden gemaakt tegen een justitiële plaatsing (een plaatsing in het kader van ondertoezichtstelling)
- als de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) de plaatsing van het kind subsidieert
- als het kind naar aanleiding van het plegen van een strafbaar feit door de rechter strafrechtelijk is geplaatst
- als de ouder alimentatie voor het geplaatste kind moet betalen
- als de rechter de ouder heeft ontheven van het ouderlijke gezag (NB: dit is niet hetzelfde als een wijziging in het gezag)

- als het kind een eigen inkomen heeft van tenminste € 226,89 netto (bedrag 2009) per maand of een uitkering ontvangt op grond van de Wet Studiefinanciering. Deze regel geldt niet bij een dagbehandeling.

In enkele gevallen kan buiten invorderingstelling worden verleend. De Minister heeft een aanwijzing gegeven om in vier specifieke gevallen de schuld buiten invordering te plaatsen. Het LBIO kan de verschuldigde ouderbijdrage (voor zover deze nog niet is betaald) buiten invordering stellen indien een bijdrageplichtige:

- algemene bijstand ontvangt, norm alleenstaande (zonder kinderen) op grond van de Wet werk en bijstand;
- een verstrekking ontvangt op grond van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 en geen ander inkomen heeft;
- zak- en kleedgeld ontvangt op grond van artikel 41 van het Reglement verpleging ter beschikking gestelden;
- rechtens zijn vrijheid is ontnomen en de tenuitvoerlegging van de vrijheidsstraf of vrijheidsbenemende maatregelen plaatsvindt in een penitentiare inrichting, in een inrichting voor de verpleging van ter beschikking gestelden, in een inrichting als bedoeld in artikel 1, onderdeel b, van de Beginselenwet justitiële jeugdinrichtingen of in een psychiatrisch ziekenhuis en geen inkomen heeft.

Wijziging norm bij uithuisplaatsing kind

Recht op de norm alleenstaande ouder is dan indien belanghebbende de volledige zorg heeft voor een of meer ten laste komende kinderen. Het begrip "volledige zorg" moet feitelijk worden verstaan. Het duidt dus niet op de financiële ondersteuning van kinderen.

Een ouder die een financiële bijdrage betaalt in verband met de volledige (residentieel) uithuisplaatsing van zijn minderjarig kind is dus geen alleenstaande ouder. Deze ouder voorziet immers feitelijk niet zelf in de verzorging van het kind.

De (alleenstaande) ouder die zijn uit huis geplaatst kind niet in belangrijke mate onderhoudt, krijgt geen kinderbijslag! Het betreffende kind is dan, op grond van artikel 4 onderdeel e WWB, geen ten laste komend kind meer. Hierdoor kan deze ouder niet langer meer als alleenstaande ouder worden aangemerkt, maar is hij een alleenstaande. De LBIO-bijdrage voor een persoon met een WWB-uitkering naar de norm voor een alleenstaande wordt buiten invordering gesteld.

Eigen bijdrage kind met eigen inkomen

Als het uit huis geplaatste kind een eigen inkomen heeft (of daarop recht kan doen gelden), moet hij zelf een bijdrage leveren in de kosten van de residentieële opvang. Voor deze kosten kan geen bijzondere bijstand worden verstrekt.

Bijzondere bijstand

Semi-residentieële opvang

Voor de kosten van de ouderbijdrage bij opvang in een semi-residentieële voorziening is bijzondere bijstand mogelijk.

Residentieële opvang

Voor de kosten van de ouderbijdrage bij opvang in een residentieële voorziening is geen bijzondere bijstand mogelijk zolang de ouder voor het betreffende kind kinderbijslag ontvangt. De kosten van de ouderbijdrage behoren dan tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan.

Indien de ouder geen kinderbijslag voor het betreffende kind ontvangen omdat zij volgens de SVB niet voldoen aan de onderhoudseis, is er sprake van bijzondere noodzakelijke kosten. Deze kunnen niet worden voldaan uit de bijstandsnorm en vergoeding op grond van de bijzondere bijstand is mogelijk. Wel moet belanghebbende aantonen dat het mislopen van de kinderbijslag puur aan het feit dat belanghebbende niet voldoet aan de onderhoudseis en niet door het onzorgvuldig omgaan met het bewaren van gegevens.

Bij kinderen boven de 12 jaar zal belanghebbende in het algemeen kunnen aantonen in belangrijke mate in het onderhoud voor het betreffende kind te voorzien en komt dus in aanmerking voor kinderbijslag. In die gevallen kan bijzondere bijstand worden verstrekt in de vorm van een geldlening met de verplichting de bewijzen van de kosten van onderhoud te bewaren en kinderbijslag aan te vragen. Er vindt dan een hercontrole plaats in hoeverre de bijstand omgezet kan worden in een gift of dat de bijstand terugbetaald moet worden met de ontvangen kinderbijslag.

Bepalingen WWB

- Art. 4 WWB
- Art. 14 WWB
- Art. 20 WWB
- Art. 21 WWB
- Art. 23 WWB
- Art. 35 WWB

Trefwoorden

- LBIO
- Residentieel
- Semi-residentieel
- Eigen bijdrage onderhoudsplichtige
- Alimentatie
- Mate van onderhoud
- Kinderbijslag
- Uithuisplaatsing
- Wet op de jeugdzorg
- Pleegouder